

Het seizoen is voorbij

Ieder jaar komt er iets treurigs over de badsteden. Het seizoen, met al zijn aspecten, zoals mooi weer, baden, feestelijkheden, een strand vol zonnekloppers en terrasjes vol genietende zomertoe-risten, is plots voorbij. De toeristen zijn naar huis toe, de kinderen terug naar school en één voor één verdwijnen de kabienes van het strand en de terrassen van de dijk.

Na de eerste mistige dagen van september komt de eerste najaarsstorm en het strand ligt er verlaten bij.

De allerlaatste strandkabienes staan er door het weggemaaide zand schots en scheef bij. Langs de vloedlijn spoelt heel wat afval aan. Soms ziet men nog wel eens een mooie ondergaande zon, maar van zodra men de klok in september een uur achteruit moet draaien, is voor de kustbewoner onverbiddelijk de winter ingetreden. Er klinkt dan iets melancholisch in hun stem.

Ook vroeger was dit zo. Badkarren werden van het strand getrokken, men sloeg houten planken voor bad en strand om het te beschermen tegen storm en vandalisme, hotels op de Zeedijk slo-ten hun gelijkvloerse verdieping af met zware panelen. Nu ziet men dit niet meer, want gelukkig zijn er nu ook horecazaken die 's winters voor de toeristen geopend blijven.

Veel kustbewoners zeggen wel eens: „nu hebben we weer de kust voor ons alleen,” maar of ze het nu nog zo menen, dat is iets anders. Feit is dat velen steeds meer een nostalgie naar die vervlogen zomer ervaren en hun strand, hun levendige zeedijk en binnenstad met veel toeristen,

Een voor de winter afgesloten hotel, het „Grand Hôtel d'Ostende” op de Zeedijk. (Circa 1900)

missen. Iedereen heeft zijn eigen wijze om te zeggen: „het seizoen is gedaan”. De ene persoon zegt dit al na de laatste koersdag op de Wellington-renbaan, de andere als de voetbalkalender de eerste match aanduidt, nog andere als de kinderen terug naar school

moeten en weer andere als het strand er voor het eerst verlaten bijligt. Maar veel Oostendenaars spreken van het echte seizoeneinde als de oktoberkermis op het eind van september de pleinen van de binnenstad begint in te palmen. Dan worden onverbid-

delijk de zomerkleren opgebor-gen.

Vraag eens aan uzelf wanneer het zomerseizoen een einde neemt. Wellicht krijgt u nog een ander antwoord, waar ik niet eens aan dacht.

Omer Vilain

L. W. 40 Ostende - Chalet du Roi.

G. Tuttle (film)

De laatste strandkabiènes (of misschien de eerste van het nieuwe seizoen !) op het strand nabij het Koninklijk Chalet. (Circa 1905).

Bij het eerste mooie weer verschijnen weer de eerste zonnekloppers op het strand. „Bad en strand” is evenwel nog volledig afgesloten. (Circa 1955)